

Epithalamion; til den ehrborne, wälahtat och wälbetrodde, hrn. Johan Roskam...

Alanus, Carolus

1 Ic 1675 Roskamp, Johan

EPITHALAMION;

Till

Den Ehreborne/ Wälachtat och Wälbetrodde/

Hrn. **JOHAN WESKRAUPS/**

Landz-Secreterares öfwer Åbo och Björneborgs

Län/ medh Åland/

BRUDGUMMENS;

Sampt den

Ehreborne/ Gudfruchtige och Dngderike Jungfrus/

Jungf.

ELISABETHÆ

ALANÆ,

Fordomden Hög-Ehrwürdige och Hög lärde

Hrn. Doct. **GEORGII C. ALANI,**

Ryckioherdes öfwer Åbo och Nummis Försam-

blingar/ sampt Theologiæ Professoris Primarii

widh Åbo Academia,

Kärälskelige Dotters/

BRUDENS;

Bröllops- Fäst och Hedersdagh:

Hwilken wihi Färnämligit Folks Närwarol. medh Christeliga

Ceremonier, i Åbo Stadh den 17 Aug. Anno 1675,

solemniter celebrenades.

Till wälment Äbretienst/ stält och componerat af

CAROLO G. ALANO, Sa. Ræ M:ris Stipendiario.

1675

Syrac. 26. v. 3.

En dygdesam Qwinna är en ädel Gåstwa / och
warder honom gifwen som fructar Gudh.

Prov. 18. v. 22.

Then som ena ächta Hustru finner / han finner
godt / och får Wälsignelse af HERRanom.

Dialogus inter Neonymphos.

SPONSUS.

Sär man begynner tänckia på/
Hwadh Bekymber och Wöda
Den i Huushåldet hafwa må/
Som sigh sökia wil föda ;
Må iagh wäl här bekänna wist/
At migh och fast af nöden
En Maka from är vthan Liff/
En Kärest in til döden.

Fromme Qwinnor Syrach försann
Märckeligen vthmålar ;

Säll och saligh fallar then mann/
Hwars Huus af desom strålar.

Honom widh den liftna man får/
Som sit Leswerne ställer/

At honom wäl i händer går /
Ehwarf sigh Lyckan fäller.

Then ther hafwer en Maka får/
Som är dygdigh och sedigh /

Then altijdh Mannen blifwer när/
Och aldrigh sitter ledigh ;

Iagh honom wist bepriffa kan/
Om iagh rättligh bekänner/ ;

A 2

För

För en mehr än lyck saligh Man/
 Ehwadh Mootgång omränner,
 Ej iagh andra inmågia må/
 Eller them här införa ;
 Här til migh sielf om iagh wil gå/
 Wore wål der om röra.
 Ty efter thet faller migh swårt/
 Långre allena blifwa/
 Ur iagh sinnadh på sättet wårt
 I Echtenchay migh gifwa/
 Och tala en skön Jungfru til/
 Som är Kyst/ Förnehm/ Tuchtigh/
 Flitigh/ Enfaldigh/ from och still/
 Der hoos Smuct och Gudfruchtigh,
 ELISABETH ALANA är/
 Som intager mit Hierta ;
 Onskar ty Hon min Waka får
 Blifwer i denna Smärta!
 Hielp Allmächtige Fader får/
 Jagh den Gunst måtte winna/
 Hon Hugh och Sinn intagen/ här
 Sigh willigh låte finna!
 Eder/ Ehrborne Jungfru skön/
 Min enda Lust och Glädie/
 Inställer iagh en tienstligh Bön/
 Medh Hopp / I then tilstadie!
 Såsom iagh ock nogh kan förstå
 Jungfrunes Dygder sköna ;
 Förmodar iagh migh gunsten få/
 Och hennes Lynde röna.

Mitt

Mit Wärf til Jungfrun detta är /
Som iagh här vppenbarar;
Hon wille bli min Hiertans Kär!
Hugneligt der på swarar!
Ehr elsta/ som en Ehta Miann
Tienar/ tilbör och anstår/
Skal iagh/ ähra derhoos försann/
Så at Ehr städze walgär.
Detta mit Taal iagh tiensteligh
Beder Hon acceptérar;
Iagh här på nu straxt änteligh/
Et godt Swar expectérar.

SPONSA.

Iagh tackar honom tiensteligh /
För den Heder och Ähra/
Som af honom tilbiudes migh/
Om Gudh den wil bestära.
Men här på Swar kan icke iagh
Wthi Hastigheet gifwa/
Wthan beder/ han will' en Dagh
Eller två/ tilfredz blifwa.
In det högligh afnöden är/
I Betänkiande taga/
Swadh på sådant Wärf och Begär/
Til swars man bör framdraga.

SPONSUS.

Löfwer doch lätet/ Jungfru from/
Migh medh et Ord hugswaler!

Står och betäncker eder om /
Och önskligh medh migh taler
I mit Hierta så gansta hårdt
Hafwer iagh Er inslutit /
Iagh glömmet Eder aldrigh bort /
För: blir mit Blodh vthgutit.
Wänder Eder doch om til migh /
Och önskligit Swar gifwer!
En Hiertans Wån iagh stadeligh
Eder i Döden blifwer.

SPONSA.

Hwadh kan iagh nu stort säja mehr/
Göra och företaga!
Vthan Gudz Wilja det ej skeer/
Ewadh man wil om laga.
Iagh bewetes af edert Taal/
Ju mehr och mehr hwar timma;
Slät och bifaller Edert Waal/
Som iagh nu må förnimma.
Echtenstaps Vphoof/ HÆren Gudh/
Wiserligh sådant drifwer/
At iagh skal blifwa Eder Brudh;
Iagh migh i Ehr: Wäld gifwer;
För min Waka så och Förman /
För Wån/ den migh behager/
Wil Ehr kån' och älska försan /
Til des Gudh Lifwet tager.

SPONSUS.

Tienstligh Ehr Jungfrw tackar iagh /
Som migh wänligh wil swara;

Och

Och acceptera, hwadh i Dagh
 Jagh monde vppenbara.
 Lager/ min hiertans Wån och Roos/
 Denne Ring iagh Ehr Skåncker!
 Så länge han är Eder hoos /
 Af Hiertat på migh tänker!
 O Gudh som detta Wårket haar
 Drifwit och fördt til Anda;
 Han täcktes wara vårt Förswar/
 Sin helga Nåd och sända!
 At wij så kunde samman boo/
 Här vthi Werlden thenna;
 Det wij sidst vthi himmels Roo
 Gudz Ansichte må känna!

SPONSA.

Eder medh thenna Gåstua stoor
 Jagh högligen städz achtar;
 Efter all Hugh vthi migh boor/
 Medh willigh Tienst vptwachtar.
 Instar/ Gudh wille migh sin Nåd
 Af höga Himmel sända;
 Wara medh migh i Råd och Dåd/
 In til min Lifstydz Anda!
 Eder min Mafa och min Man
 Jagh hedrar vth' och inne /
 Hugnar/ tröstar/ gläder försan /
 Af alt Hierta och Sinne.

Votum

